

# Mødet den 7. December 1916.

**(For lukkede Døre).**

---

Fraværende: Magnus Nielsen og P. Petersen.

1. (J. Nr. 40—1916). Af Skoleudvalget var til **Arkitekt til Udarbejdelse af Tegninger og Overlag til den ny Borgerskole** indstillet:

Nr. 1. Arkitekt Ludvig A. Petersen.

- 2. Arkitekt Frimodt Clausen.

- 3. Arkitekt W. Puck.

N. Joh. Laursen skulde paa Udvalgets Vegne anbefale at vælge Ludvig A. Petersen. Denne havde bygget de sidste af Kommunens Skoler og tillige Skolebygninger flere andre Steder og havde erhvervet sig en ikke ringe Indsigt i, hvorledes en Skole godt og hensigtsmæssigt skulde indrettes. Kommunen vilde utvivlsomt staa sig godt ved at benytte denne Sagkundskab endnu engang.

Mikael Johansen ønskede Arbejdet udbudt til offentlig Konkurrence. Ludvig A. Petersen havde nu bygget 4 af Byens Skoler, og disse var vel nok godt indrettet, men en Del Kritik havde der dog været over dem. Et saa stort Byggeforetagende burde i det hele taget altid udbydes til Konkurrence, for at man kunde faa det bedst mulige. Taleren skulde intet Forslag stille, men vilde henstille til Skoleudvalget selv at fore-

slaa Konkurrence. Ved en saadan vilde man i hvert Fald afværge en Del Kritik.

J a k o b J e n s e n syntes, at man havde haft saa ringe Fornøjelse af de Arkitektkonkurrencer, man allerede havde haft, at man ikke skulde gentage Forsøget. Skolen ved Ingerslevs Boulevard og Ting- og Arresthuset var blevet udbudt til Konkurrence, men de præmierede Tegninger havde slet ikke svaret til Overslagene, og for Ting- og Arresthusets Vedkommende vilde Ludv. A. Petersen absolut have faaet 1. Præmie, hvis de andres Overslag ikke havde været lavet paa bedste Beskub, medens hans havde været ædrueligt. Desuden havde man her i Byen faaet mange smukke Bygningsarbejder frem uden Konkurrence.

N. J o h. L a u r s e n erindrede om, at Ludv. A. Petersens Projekt til Skolen ved Ingerslevs Avenue havde været langt det bedste. Denne Skole var den første, Ludv. A. Petersen havde bygget, og siden havde han ad praktisk Vej lært de mange Hensyn, der burde tages ved Opførelsen af en Skolebygning. Taleren tvivlede meget om, at man opnaaede noget ved en Konkurrence, og maatte vedblivende anbefale Udvalgets Forslag.

Arkitekt Ludvig A. Petersen valgtes.

2. (J. Nr. 20<sup>o</sup>—1916). Indstilling fra Udvalget for Fattigvæsenet om at bortgive 8 Portioner af **Handelsgartner L. Thomsen og Hustrus** Legat til:
- Gartner J. J. J. Jensens separerede Hustru  
Karen Marie Jensen, Sjællandsgade 40.  
Gartner Hansens Enke, Helgolandsgade 18.  
Gartner N. P. Møllerup, Banegaardsgade 2.  
Gartner Jespersens Enke, Vesterbrogade 88.  
Enke Knudsine Jusjong, Mindegade 19.  
Tømrer Martinus Nielsen, Montanagade 56.  
Garver A. C. Andersen, Fiskergade 53.

Arbmd. S. P. Hansens separerede Hustru, Jægergaardsvej 114.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Mr. 388—1916). Indstilling fra Kasse- og Regnskabsudvalget om **Afskedigelse af Skatteopkræver Hedegaard** m. m., saalydende:

»I Fortsættelse af Udvalgets Meddelelse af 13. September d. A. vedrørende den hos Skatteopkræver Hedegaard forefundne Kassemangel tillader man sig at meddele, at Opgørelsen af Kommunens Regnskab for 1915—16 nu er tilendebragt paa Kæmnerkontoret, uden at der derved er fremkommet noget til nærmere Oplysning om, hvorfra Kassemangelen hidrører. Med Hensyn til Grunden til, at den nævnte Opgørelse har taget saa lang Tid, forklarer Kæmneren, at Opgørelsen har maattet gaa tilbage til Regnskaberne ogsaa for de to foregaaende Regnskabsaar og derfor taget et betydelig større Omfang end beregnet.

Hedegaard har, idet der er givet ham Anledning til yderligere Forklaring angaaende hans Forhold som Skatteopkræver, fastholdt sin oprindelige Forklaring, at han ikke selv eller til sin Families Underhold har brugt Pengene, og at der ikke under hans Virksomhed som Skatteopkræver har fundet nogen Sammenblanding Sted mellem Kommunens og hans egen Pengebeholdning.

Efter at Hedegaard den 12. September d. A. havde anmeldt for Politiet, at han havde en Kassemangel paa ca. 7000 Kr., blev der samme Dag foretaget en Undersøgelse af hans Bøger og derved konstateret et Underskud paa ca. 9000 Kr. Assistent Redsted dækkede ca. 1900 Kr. af dette Beløb, hvorved Underskudet atter nedbragtes til

ca. 7000 Kr. — Redsted har forklaret, at naar han tilskød de ca. 1900 Kr., var Grunden dertil udelukkende, at han fandt det uheldigt, naar Sagen skulde ordnes uden offentlig Undersøgelse, at da Underskudet viste sig at være 2000 Kr. større end af Hedegaard opgivet. Redsted har bestemt nægtet tidligere at have haft noget pekuniært Mellemværende med Hedegaard.

Da det er oplyst, at Kæmneren i de ca. 5 Fjerdingaar, i hvilke Kassemangelen hos Hedegaard har været, ikke har foretaget noget Kasseeftersyn hos ham, har Kasseudvalget gennem dets Formand overfor Kæmneren udtalt en Misbilligelse heraf og paalagt ham fremtidig at foretage hyppige — men uventede — Eftersyn af Skatteopkrævernes Bøger og Beholdning.

Hedegaard har lige til det sidste paastaaet, at han kunde dække Underskudet paa ca. 7000 Kr., idet hans Brødre ved deres Kaution vilde tilvejebringe Beløbet. Nu meddeler han imidlertid, at en af hans Brødre i sidste Øjeblik har nægtet at yde sin Kaution, med mindre der sikredes, at Hedegaard forblev i Kommunens Tjeneste.

Udvalget indstiller herefter, at Skatteopkræver Hedegaard afskediges fra sin nævnte Stilling, og at Kasse- og Regnskabsudvalget bemyndiges til at forhandle med Revisions- og Forvaltningsinstituttet i København angaaende et omfattende Kasseeftersyn og Revision af Kommunens Aktiver, Regnskaber og Status, og til derefter paa Grundlag af en saadan Revisions Resultater at fremkomme med nærmere Indstilling til Byraadet angaaende eventuelle Foranstaltninger med Hensyn til Kontrollen overfor Kommunens Kassebetjente.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der eventuelt vil være at foretage for at tilvejebringe Dækning for de 7000 Kroners Underskud, forbeholder Udvalget sig nærmere Indstilling.»

Formanden henviste til Forhandlingen i Mødet den 14. September samt gennemgik Indstillingen og knyttede hertil en Bemærkning om, at han havde hørt sige, at Forholdene paa Kæmnerkontoret ikke var helt gode, hvad vistnok i nogen Grad var rigtigt, saa det maa anses for rimeligt, at Kasseudvalget tog Sagen op som Forhør over Kæmnerkontorets Personale, for at det saa vidt muligt kunde blive oplyst, hvad der laa til Grund for de nu verserende Rygter.

Simonsen fandt adskilligt mærkeligt i den hele Affære. Selve Sagen havde taget ualmindelig lang Tid at faa frem i Byraadet, og Resultatet var meget magert i Forhold til Tiden. Naturligvis maatte Hedegaard afskediges, da det vilde være en komplet Farce, hvis man vilde beholde ham i Kommunens Tjeneste, efter at han nu havde spillet Bold med baade Byraad og Kasseudvalg i 2—3 Maaneder. Der laa ved Sagen en Skrivelse af 6. December fra Hedegaard, som i den fremstillede sig som en forfulgt Uskyldighed, og hvori han beklagede sig over, at Politiet ikke havde faaet Lejlighed til at beskæftige sig med Sagen, saaledes at han kunde blive rensat, men maatte gaa gennem Livet som en plettet Mand. Endvidere beklagede han sig over, at Revisionen var blevet foretaget af yngre Assistenten samt over, at hans egen Anmeldelse til Politiet var blevet standset uden hans Anmodning. Naar Hedegaard kunde affatte en saadan Skrivelse, var man langt henne, og Formanden kunde i hvert Fald ikke være tjent med at blive fremstillet som en Mand, der havde

været med til at hindre en ordentlig Opklaring af Sagen. En anden Mærkelighed var det, at Redsted havde betalt de 1900 Kr., for der var vel næppe nogen, der troede, at det var sket ganske af Uegennyttighed. Redsteds Forhold til Kommunen kunde vist ogsaa trænge til en grundig Undersøgelse. Efter Talerens Mening var der heller ikke andet at gøre end at lade Politiet faa med Sagen at gøre, saaledes at Hedegaard kunde faa sit Ønske opfyldt. Vist ingen troede, at de Penge kunde forsvinde for Hedegaard, uden at han kunde mærke det, dertil var han efter Sigende en altfor velbegavet og dygtig Mand. Dette maatte kunne opklares ved en kriminel Undersøgelse og ligeledes, hvorfra Redsteds Godgørenhed skrev sig. Det var beklageligt, at Formanden havde nævnt, at der var ny Rygter i Gang, uden at sige hvad de gik ud paa. Var det Korruption paa Kæmnerkontoret, var det endnu mere paakrævet at faa en Politiondsøgelse i Gang. Først ved en Politiondsøgelse kunde man have Haab om at faa Sandheden frem, da Folk af Redsteds Støbning næppe tog i Betænkning at give en anden Forklaring, end de vilde give i Rettens Lokale og under Edstvang. Byraadet kunde slet ikke være tjent med, at man lod denne Sag forblive uoplyst.

F o r m a n d e n skulde indrømme, at Resultatet paa en vis Maade kunde kaldes magert, men der var dog naaet det Resultat, at der ikke var nogen Fejl i Regnskabet, hvad Hedegaard oprindelig havde ment. Det var underligt at høre, at Hr. Simonsen vilde have haft Hedegaard arresteret, thi var dette sket, var man næppe naaet til et andet Resultat udover, at Hedegaard var blevet ganske ødelagt. Ligeledes var det ret interessant at høre Hr. Simonsens Tro paa det kriminelle For-

hør, for at man kunde faa Sandheden frem. Hedegaards Skrivelse af 6. Decemder oplyste for Taleren kun det, at Hedegaard søgte at fremstille Sagen med en noget anden Farve end før, hvilket var et ret almindeligt Fænomen. Taleren kunde iøvrigt godt tænke sig en kriminel Undersøgelse nu, og navnlig kunde han tænke sig, at Sagen meget let vilde føre dertil for Dækningens Skyld. At der ikke allerede forelaa Indstilling i saa Henseende beroede paa, at Taleren først i Forgaars havde erfaret, at Dækning ikke kunde skaffes til Veje. Taleren havde hørt mange Rygter om Hedegaard og havde søgt at trænge til Bunds i dem, men de fleste havde vist sig at være ganske latterlige. De Rygter, som Taleren havde nævnt i Aften, skulde ligeledes blive undersøgte.

M o u s t e n bemærkede, at Formanden hele Tiden ret stærkt havde taget Standpunkt for Hedegaard ud fra, at denne var uskyldig, skønt det syntes umuligt for Hedegaard at have en saa stor Kassemangel uden at vide af, at der var sket noget, navnlig da Skatteopkrævernes Bøger var saaledes indrettet, at de til enhver Tid kunde se, hvorledes Stillingen var. Taleren kunde ikke se anden Forklaring paa det skete, end at Hedegaard havde brugt flere Penge, end han havde tjent, og at han havde kunnet gøre det, fordi Kæmneren ikke havde foretaget de Eftersyn, han skulde, uagtet han paa Forespørgsel havde paastaaet, at Eftersynene var sket. Udvalget maatte bære en stor Del af Skylden for, at Sagen var trukket i Langdrag, men en Del af Skylden for Undersøgelsens Langvarighed laa dog ogsaa i, at Kæmneren ikke havde fuldt Indblik i sine Sager. Det forekom Taleren naturligt, at Kæmneren straks burde have indbetalt Pengene i Kommunens Kasse. Om Politiet tog Skatteop-

kræveren, behøvede Byraadet slet ikke at blande sig i. Dersom Skatteopkræverne skulde stille direkte Sikkerhed overfor Kommunen, vilde Kæmneren ikke være saa interesseret, som han burde. Det vilde sikkert være rigtigt at lade Revisionsinstituttet foretage et Kasseeftersyn, men for Bekostningens Skyld heller ikke mere. For Fremtiden vilde det formentlig være rigtigt at lægge Skattens Opkrævning ind under Skattekontoret, hvorved man tillige vilde opnaa at komme noget bort fra det meget Ekstraarbejde. Kæmneren var utvivlsomt baade en god og samvittighedsfuld Mand, men han forstod ikke at fremme Arbejdet. Taleren samlede sine Udtalelser derhen, at Hedegaard straks burde afskediges, at Udvalget skulde have Bemyndigelse til at lade foretage Kasseeftersyn, at Kæmneren skulde dække Kasse mangelen, og at Skatteopkrævningen burde lægges ind under Skattekontoret.

F o r m a n d e n havde hverken taget Standpunkt for eller imod Hedegaard, eftersom der hidtil intet Bevis havde foreligget mod denne. Taleren kunde ikke indrømme, at Udvalget havde Skyld i, at Sagen var trukket ud, idet Regnskabsundersøgelsen ikke havde kunnet standses med Mulighed for, at Fejlen kunde findes i Regnskabet. Tanken om at lægge Skatteopkrævningen under Skattekontoret burde overvejes.

J a k o b J e n s e n troede ikke, det lod sig gøre at foretage saadanne Forandringer ved Opkrævnings- og Regnskabssystemet, at en Gentagelse af det skete vilde være udelukket, men dermed skulde dog ikke være sagt, at Udvalget ikke burde se at finde den bedst mulige Ordning. Rygterne om Kæmnerkontoret skulde man ikke undlade at lægge Øre til, men man skulde heller ikke lægge

for meget Vægt paa dem, før de var blevet undersøgt og befundet rigtige. Maaske var det rigtigt at lade Kæmneren dække Underskudet, men Ansvarret maatte dog lægges paa Hedegaard. Taleren havde ikke megen Tillid til Hedegaards og Redsteds Forklaringer under Formandens Forhør, og han holdt ikke meget af at fare haardt frem, men naar vedkommende vilde stille sig ganske uskyldig an, var der egentlig ikke anden Udvej end at tage politimæssigt fat. Taleren vilde gerne tro paa Redsteds Menneskekærlighed, men vilde dog synes, at naar Redsted først var gaaet med til at kautionere for Underskudet og senere, da dette viser sig at være større end antaget, henter en ret stor Sum og indbetaler den i Kæmnerkassen, saa var det lidt mere Menneskekærlighed, end man med Lethed kunde tro paa. Da Sagen kom frem, burde Kæmneren straks havde standset Opkrævningen og lagt Beslag paa Skatteopkrævernes Bøger. Hvor der var en saadan Kasseangel, kunde man altid frygte for Pengeforskydninger fra den ene til den anden, og det kunde have været opklaret eller slaaet ned, hvis Kæmneren straks havde standset det hele. Taleren vilde nødig have haft Hedegaard siddende de 3 Maaneder i Varetægtsarrest, men vilde finde det rigtigt, at man nu, da der ikke var Dækning, foranledigede en Politiumdersøgelse. Skulde Udvalget ikke fremkomme med Forslag i saa Henseende, vilde Taleren tage Initiativet dertil.

Formanden fandt det noget tvivlsomt, om der var tilstrækkelig Grund til at gøre Ansvar gældende overfor Kæmneren. Denne havde nok nogen Skyld ved at have foretaget for lidt Eftersyn, men han undskyldte sig med at have troet, at det daglige Eftersyn havde været tilstrækkeligt.

J a k o b J e n s e n havde ikke talt om at lægge Ansvaret paa Kæmneren.

F o r m a n d e n havde ikke udgivet sine Undersøgelser for at være saaledes udtømmende, at man kunde støtte sig til dem alene. En Pengeforskydning mellem Skatteopkræverne var naturligvis altid mulig, men der havde næppe været Brug for den, da Hedegaard altid ved Hjælp af Kvitteringer kunde dække en tidligere Mangel. Som før bemærket havde Taleren intet imod en Politiumdersøgelse, og Byraadet kunde ogsaa godt beslutte en saadan, men Taleren vilde dog gerne have, at Udvalget endnu engang undersøgte forskellige Forhold, inden man skred dertil. Men man kunde jo bemyndige Udvalget til at overgive Sagen til Politiet.

S i m o n s e n vilde spørge, om Formanden ikke kunde tænke sig kriminel Undersøgelse uden Arrestation. For nogle Aar siden havde Kaptajn Springborg beskyldt Taleren for at have beholdt 25 Kr., der var blevet indbetalt til Juleindsamlingen; Taleren havde straks overgivet Sagen til Politiet, og Sagen var blevet opklaret uden Arrestation. Taleren havde i det hele taget slet ikke talt om Arrestation af Hedegaard, men han vilde iøvrigt hævde, at Snese af Mennesker var blevet arresteret for mindre end det, Hedegaard havde begaaet, ja for slet ingen Ting. Den eneste Maade at faa Sagen fuldt opklaret paa var ved en kriminel Undersøgelse. Taleren gad vide, hvorledes Redsted havde kunnet faa Lejlighed til at lægge de 1900 Kr. i Kassen. Havde Redsted Adgang til at lægge Penge i Kassen, kunde han ogsaa tage Penge deraf. En kriminel Undersøgelse var ogsaa nødvendig for at faa Kassemangelen dækket; thi Kæmneren betalte næppe Pengene

uden paa Grundlag af en saadan Undersøgelse. Iøvrigt var Taleren ligeglad, enten Hedegaard blev arresteret eller ej, blot Sagen blev kriminelt undersøgt.

Formanden bemærkede, at Redsted naturligvis ikke direkte kunde indbetale Penge i Kassen. Da Sagen kom op, stod det paa Varetægtsarrest for Hedegaard, og det havde Taleren ment var en ret haard Behandling efter det, der forelaa.

Mousten oplyste, at Redsteds 1900 Kr. var blevet indbetalt gennem Hedegaard. Taleren havde hele Tiden anset Regnskabsundersøgelsen for unødvendig, da det Dagen efter, at Hedegaard havde meldt sig, forelaa fuldt oplyst, hvor stor Kasse-mangelen var. Taleren ansaa det for givet, at Kæmneren i Henhold til sin Instruks var pligtig til at indbetale Beløbet.

Formanden kunde ikke indrømme, at det Dagen efter, at Hedegaard havde meldt sig, var oplyst, hvorledes det forholdt sig med Underskudet.

Mousten fastholdt sin Opfattelse.

Mikael Johansen vilde ikke være med til nogen Bebrejdelse mod Formanden i denne Sag. Ingen i Kasseudvalget havde tænkt paa at fritage Kæmneren for Ansvar et eller Hedegaard for kriminelt Tiltale. I Stedet for at bebrejde Formanden noget burde man takke ham for det Hensyn, han havde taget. Kasseudvalget var beredt til at bære sit Ansvar sammen med Formanden. Kæltringer og Bedragere kunde ingen være sig for. Taleren havde ikke læst Hedegaards sidste Skrivelse før nu i Mødet. Det var Taleren, som i Dag havde bragt nogle Rygter til Formanden. Disse Rygter skulde Taleren ikke udtale sig videre om, men han havde faaet det Indtryk, at det maatte være Redsted, der havde udslynget dem. Der-

som Dækning ikke blev skaffet paa anden Maade, maatte Kæmneren betale Pengene. Taleren havde ogsaa undret sig over, at Redsted havde indbetalt de 1900 Kr.

S a m u e l s e n fandt Sagen lige saa mystisk nu som før Regnskabsundersøgelsen. Hedegaards Skrivelse stemplede baade Byraad og Kasseudvalg for, at der ikke var blevet foretaget en grundig Undersøgelse. Det var i høj Grad mystisk, at Hedegaard kunde bruge 9000 Kr. uden at mærke det, og at Redsted vilde indbetale 1900 Kr. af den Grund, han havde angivet, da det jo for saa vidt var ligegyldigt, enten Underskudet var 7000 eller 9000 Kr. Nogen Menneskekærlighed var der næppe forbundet med den Indbetaling, saa Redsted stod i et meget skævt Lys, og hans Forhold trængte sikkert stærkt til Undersøgelse. Maaske var der Tale om Børsspekulationer eller lignende. Endelig var det ret mystisk, at Hedegaards ene Broder nu trak sig tilbage som Kautionist. Det kunde næsten se ud, som om denne Broder havde faaet en Forklaring, Byraadet ikke kendte. Sagen trængte i det hele taget til en indgaaende Undersøgelse.

M o u s t e n vilde forvare sig imod at skulde have bebrejdet Formanden noget.

Indstillingen vedtoges. Udvalget bemyndigedes til at foretage det videre fornødne eventuelt begære kriminel Undersøgelse af Hedegaards Forhold.

4. (J. Nr. 397—1916). Andragende fra D. E. Bartels om **Forlængelse af Lejemaalet vedrørende Ejendommen Frederiksgade Nr. 2.**

Fra Udvalget for Bygninger og Inventar forelaa Indstilling om, at Lejemaalet forlænges paa følgende Vilkaar:

1. Lejemaalet skal kunne opsiges med sædvanligt Varsel til en ordinær Flyttedag.
2. Lejen fastsættes uforandret til 1000 Kr., der erlægges som nu kvartalsvis forud mod samme Sikkerhed, som der ydes paa Tiden.
3. Lejeren afholder alle Udgifter til Vedligeholdelse af Ejendommen.
4. Der oprettes ny Kontrakt.  
Indstillingen vedtoges.
5. (J. Nr. 17<sup>16</sup>—1916). Andragende fra Skrædder E. Knudsen Bruhns Enke om **Eftergivelse af Fattighjælp**.  
Bevilgedes.
6. (J. Nr. 13<sup>2</sup>—1916). Andragende fra Fru Petra Moustén om **Hjælp til Udredelse af Udgiften ved hendes Mands Ophold paa Sindssygeanstalten ved Aarhus**.

Carl Laursen oplyste, at Fattigudvalget ikke kunde anbefale at imødekomme Andragendet, fordi Andrageren havde en Formue paa 14000 Kr.

Jakob Jensen skulde ikke misbillige Indstillingen, men vilde dog henstille til Udvalget at se lidt mildere paa denne Sag.

Formanden troede ikke, der var anden Vej at gaa end den af Udvalget anviste.

Indstillingen vedtoges.

---